

פרק בראשית – לTOTת יעד ותכלית לחיים.

מושאים חינוכיים

בפרשת השבעה

שםה) דבר אמר: זה ספר תולדת אדם. העביר לפניו כל הדורות. הראהו קוד, חיים מקוקים לו שלוש שנות. אמר לפניו: ובנו של עולם, לא אתה פגעה לה? אמר: בך עתה מחששך לפני. אמר לו: ומה שני כי? אמר לו: אף שניים. אמר לו: יש מתחנה ברקיע? אמר לו: כן. אמר לו: שעבים שנה משנום יקי למלול זה. מה עשה אדם? הקיא את השער וכתב עליו שטר מתחנה, ויתם עליו הקדוש ברוך הוא ומטронן ואדם. אמר אDEM: ובמתחנה שעבים שנה, שיתה והוא מזמר לפניו. זה שאמר הקטוב (תהלים מ, ח): "הגה באתי במגלה ספר בתוב עלי". (מדרש)

[קון] עזקון.

תורה. הוראה יצאה לישראל, לא חוץ-לב, לא תוכנה של התיצירות חיונית. לא תרגשות נשפית, לא תורה של איזה מעמד או מעמידים נפשיים פרטניים או כלליים, הראויים לייחד או ליבור, לדור או לדורות, כבאים הוראה, תורה המורה את המציאות המורה את החיים, המורה את הנשמה המורה את הגניה, המורה את הפרט, המורה את הכלל, המורה את הדור, המורה את העולם, המורה דור ודורים, מורה עולמי עולמים. [אברהם, ר' ז' צ']

וונראה כי לא

היו חווים בהם כלל ומה שהקשו בתוספות (שבת פט, א) כמה כפה עליהם חור בגיגית הרי כבר קדמו געשה לנשמע, דבר זה מפני כי התורה שהיא לישראל בת קיום העולם וכמו שאמור (שם פט, א) אם מקיימין את התורה מוטב ואם לאו אתוזיר את העולם לתוכו ובתו, וא"כ התורה הוא מחויב והכרחי ומה בכך שם קובל התורה והקדימו געשה לנשמע מ"מ נתנה לישראל התורה כמו שהיא בעצמה וכיון שה תורה בעצמה הכרחי כך נתינה תורה לישראל בהכרה הגמור שאם אין התורה העולם הרב, אגון, עוזר, גנאי.

א) בראשית, אמר רבי יצחק¹ לא היה צריך להתחל תורה רשי אלא מהחדש הזה לכם (שםות יב ב), שהוא מצוה ראשונה שנצטו בה ישראל², ומה טעם פתח בבראשית³, משות: כח מעשיו הגיד לעמו לחת להם נחלת גרים (תhalim ק"א ח). שאם⁴ יאמרו אמות העולם לישראל⁵: לסתים אתם שכשכחים ארונות שבעה גרים, הם אומרים להם: כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתחנה לאשר ישר בעיניו, ברצוינו נתנה להם וביצנו נטלה מהם ונתחנה לנו. (ר' היל' נז' ס' ה, ו.)

רשבי' בשם ר' אמר

בשעה שהי' משה כותב את התורה הי' כותב מעשה כל יום ויום כיוון שהגוע לפסוק חז' שנה' ויאמר אללים געשות אדם בצלמו כדרותינו אמר לפניו רבען העולם מה אתה נותן פרחון מה פמנים אחותה א"ל כתוב והרוצח לטעות יטעה אל הקב"ה משה האדם הזה שבראתי לא גודלים זקטנים אני מעמיד טמנו שאם יבוא הגדול ליטול רשות טן הקפן ממןני ומפני שהם אמורים לו למוד מבוראך שהוא ברא את העולונים ואת התחthonים כיוון שכא לבראת את האדם נמלך במלacci השרת,

בואהית דרשו חז"ל: "בראשית" בשליל התורה שנគראת ראשית, שנאמר: "ד' קני ראיית דרכו", ובשביל ישראל שנקראו ראשית, שנאמר: "קדש שוראל לד' ראשית תבאותה". נראה שמו אל בריאות העולם שתי תכליות, התורה וישראל. איזה יוג זיין

וכמיוזר הגרדים אמרורים כלפי אורבעים הימים המיוודאים לנשובה, שודיעיד של לשובנה הוא שיחורי ישנה את כל מציאותו, ויעמיד את כל המהות והמציאות, שלו בדורות יותר גובהה. יש תשובה על חטאם, אבל יש תשובה על כל מתוךך תיז שאל, שהוא כי באופין יוזד וועלץ לבנות כל מהווע מוחש, וע"כ במחזרות הבראה יש דיין אם נזכר הפרט הזה גם לשנה החדרה, אם מייל את יעדו ותקידיו או שהוא מיותר ואני צורך בו. וורין הזה הוא כל באי עולם והמון בריות לאין תכלית, מי לא נפק כהיום הזה, וגם על צבא מרום הדין הזה, שגדה הם בכלל הבראה ונויוין אם הם נחוצים. למתרה העליזה או שייתבטלו, אמנים באופין מיוחד הדין הוא על בעלי הבהיר, כיוון שהם נשמת הבראה, ובידם לשנות את השבונים ע"י שעושים תשובה ומקבלים עליהם למלא הפקדים יעדום מכאן ואלאך. [ער' ג']

תורה – נשמת העולם

אברהם אבינו קים כל התורה כולה עד שלא הוא משה ובנו, אשר "קיבַל תורה מ מלאה ערך העולם. ובונוש-עולם הסתכל בתורה וברא את העולם"¹². בתורה היא ערך העולם-ונשנתו. ישראל ואויהית, הם עין אחד¹³, פנים העולם, נשמת העולם, ישראל על במשבה הדריל, לפני שנבראו העולם¹⁴. מחשבותם של ישראל, האידיאה של ישראל, קומה לכל הוריהם. הענן של ישראל הוא פנים העולם, נשמת העולם. [ער' ג' נז' ק' ר' נז' ג']

צ' ר' ש' בן לקיש פתר קרי-abגלוות זה ארץ חיתה תחזו וזה גלות בכל שנאי¹⁵ ראיתי את הארץ והנה תהז. ובזה זה גלות מדי יובחלו להביא את המן, וחושן וזה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזרותיהם שהויה תחז אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכמ' חלק באלהו ישראל. ע' פ' נז' תחzos זה גלות ממלכת הרשעה שאין להם חקר כמו התרום מה התרום זה אין לו חקר אף הרשעים כן, רשות אלחיהם מרחתת זה רוחו של מלך המשיח היאך מה דעת אמר¹⁶ ז' ונחת עליו רוח כי באיוו זכות ממששת ובאה המשמה ע"פ פני המים בזכות התשובה שנשלה כמים ז' שנאי שפכי כמים לך (ג' ז)

בואהית בוא אלהים יסוד הבראה ושלמותה תלוי בשלמות העונה, ואמרו חז"ל במדרשו רביה על פסוק: "בראשית ברא אלהים" ההוא נכתב: "וינוטך תרבנני" בנהוג שבulous מלך בשור ודם מזכיר שמו ואחר כך מזכיר מעשיו, אבל הקב"ה הזכיר מעשיו ואחר כך הזכיר שמו. שמאך שהעונה היא יסוד כל השלמות של תכלית הבראה רמותה הו-אי-תעללה בפתח דברי תורהנו הקדושה. מוסר אבן, לב.